

ЦРТА

Број 2643

Датум 18.07.2016. год
БЕОГРАД

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ
ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
Број: 014-011-00-0167/16-11
Датум: 11.07.2016. године
Београд

ЦЕНТАР ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ, ТРАНСПАРЕНТНОСТ И ОДГОВОРНОСТ
- Ивани Павловић, новинару-уреднику -

Тополска 22
11000 Београд

Поводом Вашег захтева од 27.06.2016. године, којим сте од Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција) затражили мишљење о томе да ли је Муамер Зукорлић, народни посланик и председник скупштинског Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво, у сукобу интереса због повезаности са Универзитетом у Новом Пазару (у даљем тексту: Универзитет), Агенција Вас обавештава следеће:

Сагласно чл. 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 112/13-аутентично тумачење и 8/15-УС, у даљем тексту: Закон о Агенцији), повезано лице је, поред осталих, свако правно лице које се према другим основама и околностима може оправдано сматрати интересно повезаним са функционером, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице, док је сукоб интереса ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес.

Увидом у податке објављене на интернет презентацији Универзитета, Агенција је утврдила да је народни посланик Муамер Зукорлић председник Универзитета. С обзиром на наведено, Универзитет се може оправдано сматрати интересно повезаним са функционером, у смислу Закона о Агенцији.

На основу одредаба чл. 27. ст. 1. и 2. Закона о Народној скупштини ("Службени гласник РС", бр. 9/10 и 108/13-др. Закон), Народна скупштина образује стална радна тела, тј. одборе, док се, сагласно одредбама ст. 4-б. овог члана, одбори образују за разматрање предлога закона и других аката поднетих Народној скупштини, сагледавање стања вођења политике од стране Владе, праћење извршавања закона и других општих аката од стране Владе и других државних органа и тела, као и за разматрање других питања из надлежности Народне скупштине, за праћење рада Владе и других органа и тела, чији рад надзира Народна скупштина, у складу са Уставом и законом и разматрање извештаја органа, организација и тела, који се на основу закона подносе Народној скупштини. Одредбом ст. 11. истог члана закона прописано је да се састав, делокруг и начин рада одбора утврђује Пословником.

Одредбом чл. 44. ст. 1. Пословника Народне скупштине ("Службени гласник РС", бр. 20/12-пречишћен текст; у даљем тексту: Пословник) прописано је да одбор, поред осталог, разматра план рада и извештај надлежног министарства и другог државног органа, организације и тела, те даје сагласност на акте државних органа, организација и тела који ове акте, у складу са законом, подносе Народној скупштини на сагласност, док је одредбом чл. 58. ст. 1. и 2. Пословника прописано да Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво (у даљем тексту: Одбор) разматра предлог закона и другог општег акта и друга питања, поред осталог, из области: вишег и високог образовања.

Сагласно одредби чл. 14. ст. 1. тач. 7) Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 76/05, 100/07-др. пропис, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15-др. Пропис, 68/15), поступак акредитације установа и студијских програма у области високог образовања води, о захтеву за акредитацију одлучује и уверење о акредитацији издаје Комисија за акредитацију и проверу квалитета (у даљем тексту: Комисија), коју, као посебно радно тело, сагласно одредби чл. 13. ст. 1. наведеног закона, образује Национални савет за високо образовање (у даљем тексту: Национални савет), ради обављања послова акредитације, провере квалитета високошколских установа и јединица у њиховом саставу и вредновања студијских програма, а која, у складу са ст. 15. овог члана, најмање једанпут годишње подноси Националном савету извештај о свом раду, о чему Национални савет обавештава јавност и доставља га Народној скупштини. Према одредби чл. 14. ст. 6. истог закона Комисија доставља Националном савету коначан извештај који је трајно доступан јавности на званичној интернет страници Комисије, а који садржи све податке о испуњености, односно неиспуњености прописаних стандарда.

Одредбом чл. 9. Закона о високом образовању прописано је да се Национални савет образује ради обезбеђивања развоја и унапређења квалитета високог образовања, док, према одредби чл. 10. ст. 1. тог закона, чланове Националног савета бира Народна скупштина. Сагласно одредби чл. 11. ст. 1. тач. 9-12) истог закона Национални савет, поред осталог, утврђује стандарде за почетну акредитацију; утврђује стандарде и поступак за акредитацију високошколских установа; утврђује стандарде и поступак за акредитацију студијских програма; одлучује у другом степену по жалбама у поступку акредитације, док је одредбом чл. 12. ст. 5. закона прописано да Национални савет подноси Народној скупштини извештај о свом раду најмање једанпут годишње.

Агенција је у поступку давања мишљења прибавила информације од Комисије, из чијег одговора произлази да између Комисије и Одбора нема непосредног односа, већ да Комисија, а што је у складу са напред наведеним прописима, извештаје о свом раду доставља Националном савету, а не Одбору, да Комисија самостално доноси одлуке везане за решавање поднетих захтева високошколских установа за акредитацију установа и студијских програма, као и да се Национални савет непосредно обраћа Комисији према потреби за информације из области рада Комисије.

Имајући у виду све напред наведено, ситуација у којој је народни посланик Муамер Зукорлић, који је истовремено председник Универзитета, изабран за председника Одбора, не може се оценити као постојећи сукоб интереса, с обзиром на то да Одбор којим он председава, као радно тело Народне скупштине, нема овлашћења да у првом или другом степену доноси појединачне акте у вези са акредитацијом установа и студијских програма у области високог образовања.

С друге стране, с обзиром на то да Одбор утврђује предлог висине накнаде за рад чланова Комисије, сагласно одредби чл. 13. ст. 17. Закона о високом образовању, и, у оквиру извештаја о раду Националног савета, разматра и извештај о раду Комисије, председник Одбора се налази у ситуацији која представља потенцијални сукоб интереса. Ово стога што није био у ситуацији да предузме било коју радњу која би довела у сумњу

његову непристрасност у одлучивању о питањима из делокруга рада Одбора. Међутим, како на страни народног посланика Муамера Зукорлића постоје околности које могу довести до тога да приликом разматрања питања везаних за Комисију поступа пристрасно, тј. да приватни интерес стави изнад јавног, Агенција указује на то да у таквој ситуацији постоји појачана одговорност функционера да се придржава обавеза и забрана прописаних одредбама чл. 27. Закона о Агенцији.

Наиме, према наведеним законским одредбама, функционер је дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса, и не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

Агенција, такође, указује на то да функционер који својим утицајем на одлуке надлежних органа и тела погодује себи или повезаном лицу, тј. злоупотреби јавну функцију и учини било какву корист приватном на штету јавног интереса, може да сноси и кривичну одговорност, у складу са законом. Имајући то у виду, као и чињеницу да су поједини ранији чланови Комисије у јавности износили тврђење да је Комисија била изложена политичким притисцима да реши питање акредитације Универзитета, Агенција ће са посебном пажњом пратити рад Одбора, а посебно поступање функционера Муамера Зукорлића, приликом доношења одлука везаних за Национални савет, а тиме и Комисију, и то, не само по евентуалним пријавама покушаја таквих притисака, већ и по службеној дужности.

Најзад, према одредби чл. 33. ст. 2. Закона о Агенцији, функционер чија јавна функција захтева рад са пуним радним временом или стални рад не може да врши функцију управљања, надзора или заступања приватног капитала у привредном друштву, приватној установи или другом приватном правном лицу. Из наведене законске одредбе произлази да уколико Муамер Зукорлић јавну функцију народног посланика врши на сталном раду, не може истовремено да врши и функцију управљања, надзора или заступања приватног капитала у Универзитету.

Д-на:

Ивани Павловић,

Муамеру Зукорлићу, председнику Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво Народне скупштине

